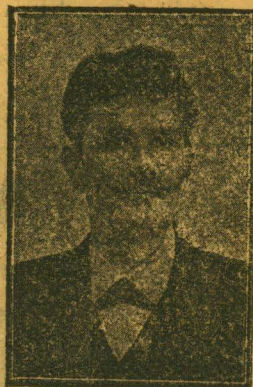

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπί-
σω μου ἔλθειν ἀράτω
τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « Ἀντύπας »
Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ἰδέαν
μὴ δυναμένων κτεῖναι,
Ματθ. κεφ. ι' 28.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

« Χρημάτων δὴ δὲ καὶ ζῆνυ αὐτῶν
οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων. »
Δημοσθένης.

Μετὰ τὴν ὑπερδιέγερσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐγκεφά-
λων καὶ καρδιῶν ἐκ τοῦ πράγματι πατριωτικωτάτου κι-
νήματος τῶν ἀξιοματικῶν ἐν ὀνόματι τοῦ μυχίου λαῶ-
κοῦ πόθου, ἤρξατο νῦν κατὰπτωσίς τις τοῦ υπερβολικοῦ
αἰσθήματος πρὸς ἐνέργειαν ἀσφαλούς κρίσεως ἐπὶ τῶν ἐ-
σωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ ἤτο πρέπον νῦν νὰ
κοπάσῃ ὁ κλυδωνισμὸς τῶν καρδιῶν, ὅπως ἡ ψυχρὰ ἤδη
λογικὴ ἐργασθῇ ἡσυχος καὶ τελεσφόρος.

Ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως ὑπάρχουσι
τρὶς δυνάμεις διακρινόμεναι, ἡ δύναμις, ἡ ἀρχέγονος
τῆς σωματικῆς βίας ἡ ἰσχύς, ἡ δύναμις, ἡ μεταγενε-
στέρα ἐν τῷ πολιτισμῷ, τῆς ὕλης τῆς ἀκινήτου (περι-
ουσίας κτηματικῆς κτλ.) ἡ κινητῆς ἡτο τοῦ χρήματος
καὶ ἡ δύναμις τοῦ λόγου, τοῦ ἐνδιαθέτου κατ' ἀρχὰς ἡ
ἐσωτερικοῦ καὶ εἴτα ἐκφραζομένου ὡς προφορικοῦ ἡ
γραφικοῦ.

Αἱ τρεῖς αὗται δυνάμεις σπανιώταται συναντῶνται
ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἀτομικῷ ἡ Ἐθνικῷ προσώπῳ, διότι
ἐκαστον τοιοῦτον διὰ πολυεῖδεις λόγους ὑπερτερεῖ κατὰ
τὴν μίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν ῥηθειςῶν δυνάμεων
πρὸς ἰσορροπίαν βεβαίως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐκ τοῦ
μέχρι παραφροσύνης ἐξικνουμένου ἐγωῖσμοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ πρὸς ἀρμονικὴν ἀμίλλαν αὐτῆς.

Καὶ νῦν δὲν δυνάμεθα νὰ γίνωμεν ἱστοριολόγοι, ἵνα
καταδείξωμεν σαφέστατα διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν ἐ-
κάστοτε μεῖζονα κυριαρχίαν ἐκάστης τῶν ἀναγραφεισῶν
δυνάμεων· τοῦτο μόνον γενικῶς γράφομεν, ὅτι ἡ ἱστο-
ρικὴ ἐμφάνισις τῆς μιᾶς ἡ τῆς ἄλλης δυνάμεως ἐμφαί-

νει αὐτὴν τὴν ἐκάστοτε βαθμιαίαν πρόοδον ἡ κατὰπτω-
σιν τῶν ἐθνῶν.

Καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δύναμις ὕλική ἡ σωματικὴ ἡ βία ὑπάρχει παρὰ τῷ
Ἑλληνικῷ λαῷ, ὡς καὶ ἀρκοῦσα δύναμις πνευματικῇ,
ἀλλ' ἀμφοτέρας ζητεῖ νὰ καταπνίξῃ ἡ μεσάζουσα δύ-
ναμις τῶν τοιφλικούχων καὶ κεφαλαιοκρατῶν, καθ'
ῶν σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ στρέψῃ τὰς
δύο ἄλλας ῥηθείσας αὐτοῦ δυνάμεις συνηνωμένας, ὅπως
ἐξέλθῃ νικητὴς ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ ὑπάρξεως καὶ ὡς Ἀν-
θρώπος καὶ ὡς Ἔθνος.

Λοιπὸν φορολογία εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἐν γένει
ἀδαρῇ εἰσοδήματα, φορολογία βαρυτάτῃ εἰς τοὺς ἀγά-
μους πλουτοκράτας, οἵτινες ἐν Ἑλλάδι μόνον δυσ-
τυχῶς ἐκμυζῶσιν ὅλας τὰς παραγωγικὰς Ἐθνικὰς δυνά-
μεις διὰ τῆς ληττρικῆς τοκογλυφίας, οἵτινες ἀντὶ πι-
νακίου φακῆς ἀγοράζουσι τὰς συνειδήσεις τοῦ ἀμαθοῦς
καὶ πειναλέου ἐπίτηδες γενομένου ὄχλου, οἵτινες δι' ὁ-
λοκλήρων χαρεμιῶν σφαγιάζουσι τὴν τιμὴν τῶν ἀδελ-
φῶν καὶ θυγατέρων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἵτινες τέλος
δὲν συνεισφέρουσι στρατιώτην ἓνα ὑπὲρ Πατρίδος (ἡ
Ἀνθρωπότητος ἴσως, ἴσως, ἀν καὶ σπανιώτατον παρὰ
τῶν ἐκφύλων Κροῖσων τοιαύτη τις συνεισφορά).

Ἄν δὲ τις Κροῖσος βουλευτὴς δὲν στερῇ τὴν συν-
ταγματικωτάτην ταύτην φορολογίαν, ἀς εὐρεθῇ ὁ Και-
άδας τοῦ ὑπὸ τοῦ μόνου Κυριάρχου Λαοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν 14ην τρέχοντος, ἡμέραν τῆς
ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως
τοῦ Σταυροῦ καὶ περὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐν τῇ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΡΕΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Φ.4.0013.41.0013

Πλατεία των Δικαστηρίων γενήσεται λαϊκόν συλλαλητήριον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κοινού ἀγῶνος σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες καὶ γυμνοὶ καὶ ἀνυπόδητοι, κραυγάζει ὁ Σοσιαλισμὸς, καὶ ἐγὼ θὰ πληρώσω τὴν πείναν σας, θὰ σβέσω τὴν δίψαν σας, θὰ ἐνδύσω καὶ θὰ υποδύσω ὑμᾶς.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ μὴ ἔχοντες ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει, ὡς καὶ οἱ ἐν τρώγλαις κατοικοῦντες, κἀγὼ ἐν παραδείσῳ ἐπιγίγμαι κατοικίσω ὑμᾶς.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἀργοὶ κἀγὼ παρέξω ὑμῖν ἐργασίαν τῆς ὑμετέρας ἰδιοφυίας.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἀσθενοῦντες φωνάζει ὁ Σοσιαλισμὸς, ὁ σπουδάσας καὶ φαρμακοποιὸς καὶ ἰατρός, κἀγὼ θὰ θεραπεύσω ὑμᾶς.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἐν φυλακῇ στερούμενοι τοῦ αἵματος καὶ φωστῆρος τῆς ἡμέρας καὶ ἀλυσσόμενοι ἐν κλωθῶ στενογῶν ὡς θηρία τοῦ δρυμοῦ, δεῦτε πρὸς με καὶ ἐγὼ θὰ ἐλευθερώσω ὑμᾶς.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ διαιωόμενοι ἐν τοῖς Δῆθεν καὶ κατ' εὐφημισμὸν λεγομένοις φιланθρωπικοῖς καταστήμασι, νοσοκομείοις καὶ πτωχοκομείοις καὶ γηροκομείοις καὶ βρεφοκομείοις καὶ ὀρφανοτροφείοις καὶ ἄλλοις τοιοῦτοις θηριοτροφείοις, δεῦτε πρὸς με κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς, κἀγὼ διδάξω ὑμᾶς τὴν εὐγενῆ ἐγῶτισμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἐκ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἀγριωτάτου περὶ ὑπάρξεως κοινωνικοῦ ἀγῶνος ἐντοῖς φρενοκομείοις διαιωόμενοι ἢ ἐσόμενοι κἀγὼ σωφρονίσω ὑμᾶς.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἐν τοῖς φρικαλέοις συρριλιδοκομείοις καὶ πορνοκομείοις καὶ ἀρσενικοκομείοις κυλιόμενοι κἀγὼ νυμφεύσω ὑμᾶς κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Θεοῦ Ἐρωτος καὶ τῆς Θεᾶς Παρθενίας.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἀυτοκτονοῦντες κἀγὼ παραταπὴν δώσω τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ φυσικὸν θάνατον χορηγήσω ὑμῖν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ψυχικῶς τυφλοὶ, οἱ πνευματικῶς ἀόμματοι, κἀγὼ φῶς ἀνέσπερον ἐκπέμψω ὑμῖν. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἀπόκληροὶ τῆς καταστελλομένης ἐκ τῶν κατὰ Συνθήκην Ψευδῶν χωρικῆς μεγαλοφυίας κἀγὼ μέχρι ἐβδόμου οὐρανοῦ ἀνυψώσω ὑμᾶς.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ἀποκτηνούμενοι ἐλλείψει πόρων ζωῆς καὶ τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἀνθρώποι κἀγὼ ἀνθρωπίζω ὑμᾶς καὶ ὥσπερ ἄγγελοι ἐσέσθε.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ποθοῦντες τὴν ἀνάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος Παραδείσου, κἀγὼ εὐρήσω αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἐν αὐτῷ οἰκίσω.

Σοσιαλισμός.

ΜΙΜΗΤΕΟΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ τοῦ Χειμαριωτικοῦ χωρίου Βουνού, ὅτι ἐπειδὴ κατήντησε προβληματικὴ ἡ περαιτέρω διατήρησις τοῦ ἐκείσε Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Σχολαρχείου, λόγῳ τῆς πείνης τῶν κατοίκων, καταβαλόντων ἐξοδα, κατιδοῦσαι τὸν κίνδυνον αἱ προεξάρχουσαι τοῦ χωρίου οἰκογένειαι, ἀπεφάσισαν νὰ καταστήσωσι παγίας τῶν Σχολῶν τὰς προσόδους διὰ τῆς ἐγκωρύφσεως κτηματικῶν περιουσιῶν. Οὕτως ἡ οἰκογένεια τῶν Τσουραίων ἐδωρήσατο πλουσίαν κτηματικὴν περιουσίαν τῆς ἰδιοκτητοῦ Μονῆς Σκουταρά. Ὁμοίως ἡ οἰκογένεια Σπυραίων τὰς προσόδους τῆς ἐκκλησίας Σωτήρος καὶ ἡ οἰκογένεια Ντρενικάδων τὰς προσόδους τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τοιοτοτρόπως ἐξησφαλίσθη ἡ λειτουργία τῶν ἐκπαιδευτηρίων, προστεθείσης μάλιστα καὶ μίαις τάξεως Σχολαρχείου.

Ἐλπίζεται, ὅτι θὰ προστεθῇ, προσεχῶς καὶ πρώτη Γυμνασιακὴ τάξις.

Ἡ εὐγενεστάτη ἀπόφασις τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν τιμᾷ τὸ χωρίον Βουνού, θεωρηθὲν ἀδίκως παρὰ τινων ὡς δῆθεν ἀντεθνικόν.

«Πατρίς» 7 Σεπτεμβρίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Ῥιζοσπάτης 4ης Σεπτεμβρίου καὶ ὑπ' ἀριθμ. 75 σελίδ. 6. στήλ. 2 λέγει τὰ ἑξῆς.

«Μετὰ τὸν πανικὸν τῆς Λαρίσσης καὶ τὴν ἀδράνειν τοῦ στόλου, συμφώνως τῆς διαταγῆς τοῦ στρατιωτικοῦ γραφείου τῶν ἀνακτόρων, οἱ τολμήσαντες νὰ κατὰγγείλωσι τοὺς αἰτίους τῆς ἐθνικῆς ἀτιμώσεως, ὁ Κεφαλλὴν ΜΑΡΤΙΝΟΣ Ἀντύπας, ὁ διευθυντὴς τῶν «Καιρῶν» κ. Π. Κανελλίδης, ὁ ἐν Ἀθήναις δικηγόρος κ. Νικ. Δημητρακόπουλος καὶ ἄλλοι, κατεδιώχθησαν καὶ εἰς δίκην εἰσῆχθησαν.»

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ καρδίας τὴν ἀξιοτίμον Διεύθυνσιν διὰ τὴν εὐφημον ταύτην ἱστορικὴν μνησὶν τοῦ αἰσθηματικωτάτου καὶ προορατικωτάτου ὄλων τῶν σημερινῶν γιγνομένων Μαρίνου Ἀντύπα, ὅστις διὰ τῆς ὑπερεκχειλίσεως τοῦ Αἰσθηματός τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἐργατῶν προῶς ἐπότισε διὰ τοῦ πολυτίμου σήμερον, ἀν' ἑξῆς, αἵματός του τὴν γῆν τῶν δουλοπαροίκων, τὴν ἐριβόλακα Θεσσαλίαν.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ αὖτις τὸν «Ῥιζοσπάτην».

Οἱ ὁμόφρονες.

Ἐπανάληψις ἐκδόσεως τοῦ πολυπαθοῦς

«Ἐργάτου».

Ὁ δι' ἐμὴν τοῦτε διακοπὴς «Ἐργάτης» τοῦ Βόλου ἐπανάλαβε τὴν ἐκδόσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρελθούσης πρώτης Κυριακῆς τοῦ Σεπτεμβρίου διὰ μέτου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, εἰς ὅπερ πολλοὶ ἀνέλθουσι.

Συνιστῶντες τὴν μελέτην αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς διὰ πρόσδον σφριγῶντας ἐργάτας διὰ τῆς ἐγγραφῆς των ὡς συνδρομητῶν ἀσφαλῶν, συγκαίρομεν τῷ Ἐργατικῷ Κέντρῳ διὰ τὴν ἐπανάληψιν αὐτοῦ καὶ διατελοῦμεν εὐέλπιδες πλέον περὶ τῆς ἀδιακόπου ἐκδόσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος Κέντρου διὰ τῶν διακεκριμένων συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ δραστηρίου ἐπὶ τῆς Συντάξεως Διευθυντοῦ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ.

Προτείνομεν τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἑλθεσιν εἰς πλειοτικήν δημοπρασίαν πρὸς ἀγορὰν τῆς κόπρου τοῦ Αὐγείου ἢ Καπνεργοστασίου, δι' ἣν ἴσως νέος τις Ἡρακλῆς πρέπει νὰ διουχεύσῃ σύμπαντα τὰ ὕδατα τῆς Ἀκωλῆς.

Ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως ἡμῶν ταύτης πολλὰ καλὰ θὰ ἐπέλθωσιν ἐκτός τῆς ὑγείας τῶν ἐργατῶν, διότι καὶ οἱ Ληζουριῶται καὶ οἱ Λουρδαῖδες κλπ. θὰ εὐώσιν ἄρθρον καὶ εἰς εὐτελεῖ σχετικῶς τιμὴν κόπρον ἀρίστην διὰ τὰ κτήματά των καὶ τὰ περιβόλαιά των καὶ οἱ κεραιωγεῖς καὶ κανο-κτῆται θὰ ἐργασθῶσι καὶ καθαριστῶσι τοῦ Κεπυλοπηρίου θὰ κερδίσωσι τὸν ἐπιούσιον καὶ τὰ παντοπωλεῖα καὶ σιδηροργεῖα θὰ ὠφεληθῶσιν ἀρκετὰ διὰ τῆς ἐντελοῦς καταναλώσεως πολλῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀθροισμὸν ἐμπορευσίων εἰδῶν, ἀπὸ δὲν θὰ μείνῃ ἕξις καὶ φτηνὰ, ξύστα καὶ πετροκάλαθον ἀπώλητον. Τοιαύτη καὶ τραυτὴ ἡ δόξα αὐτοῦ! Αὐτὴν πλειοδοτικὴ δημοπρασία!

ΣΥΛΛΟΓΗΤΗΡΙΟΝ.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν οἰκογένειαν Ὀμήρου Μαζαράκη, ὡς καὶ τὴν τοῦ Σπυριδωνος Ἀρβανιτάκη, διὰ τὴν τραγικὴν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπώλειαν τοῦ πρωτοτόκου προσφιλεστάτου μικροῦ υἱοῦ καὶ ἐγγόνου.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΑΚΩΛΗΣ

«Καθ' ἃ ἀπαλῶς πληροφροῦμεθα ὁ Δήμαρχος Ἀργοστολίου κ. Σ. Φ. Κοσμεστάτος ἀπεφάσισε νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν ὑδάτων τῆς Ἀκωλῆς, ἰδρῶν μετοχικὴν ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας τὰ περισσότερα κεφάλαια θέλει καταβάλλει ἐξ ἰδίων.

» Εἶνε ὅντως τιμητικὸν διὰ τὸν κ. Δήμαρχον, διότι τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἀναλαμβάνει παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε συντελεσθέντα, ἔχει πρακτικὴν ὠφέλειαν, διότι δι' αὐτοῦ θὰ ὑδρεύηται ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία Κραναιᾶς.»

Ταῦτα ἀκριβῶς γράφει ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη Κεφαλληνιακὴ συνάδελφος «Ἐλεγχος» εἰς τὸ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1909 φύλλον αὐτοῦ καὶ ἐν σελίδι 3ῃ στήλ. 1ῃ.

Ἡμεῖς ἀναγνώσαντες ταῦτα ἐδυσπιστήσαμεν πως καὶ ὁ κ. Δήμαρχος, ὅταν τὰ γὰρ ὅσα εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθωσιν, ἔσται καὶ ὡς ἀπλὴ σκέψις ἰδέα, οὐκ ἐν τῷ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἐγκεφάλῳ τοῦ κ. Δημάρχου· ἀλλ' ἀναγνώσαντες ἐπειτα καὶ τὴν Λογοδοσίαν τοῦ ἐν σελίδι 24—25 κεφάλ. Ζ'. ἐν ᾧ τὰ περὶ Ὑδραγωγείου καὶ κυρίως σελίδα 25 στίχ. 3—στίχ. 30, εἶδομεν ἐν αὐτῇ διὰ τῶν ἐκφραζομένων του τὸν διακαῆ καὶ μύχιόν του πόθον ὑπολαμβάνοντα καὶ κατενόησαμεν, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ νοτίαιος μυελὸς τοῦ ἀνδρός ἐποτίσθη διὰ τῆς μεγαλεπήθου ἰδέας, ἐρ' ἢ ἄς ἀναγνώτῃ τὸ κατωτέρω εἰς δύο συνέχῃ φύλλα ποίημα, ὅπερ ἀπέστειλεν ἡμῖν ἡ Μοῦσα Θάλασσα.

Διάλογος τριπρόσωπος Ἀκωλῆς ἢ Ἀβύσσου καὶ Κούταβου καὶ Πίπῃ μας παιδιοῦ τοῦ παραδείσου. ΑΚΩΛ. Χαῖρε μεγαλεπήθου καὶ νέε Ἀρχιμήδη

χαῖρε, διότι ἔρχῃς τὰ σχέδιά σου ἡδὴ· χαῖρε ἐγκυκλοπαιδικὸν Σοφίαν δακτυλίδι, χαῖρε τὸν ὑπολογισμὸν νεώτερον Εὐκλείδη· χαῖρε, ποῦ σου κερφώθηκε τῆς Ἀκωλῆς ἡ πόδις, χαῖρε, ποῦ σ' ἔγνεσ' εὐτυχὴ ἡ Μοῦσα μὲ τὴν ῥάκη· χαῖρε, ποῦ σὲν τὴν Ἀκωλὴ βαθὺ ἔχεις κρανίον, χαῖρε, ὦ! χαῖρε Ἀβύσσος τοῦ Δήμου τῶν Κρανίων· χαῖρε μὲν ἀπὸ καταβοῶν καὶ ἀδλέμων καὶ μεγάλῃ χαῖρε, ζῆθι, δημάρχουε, βασιλεῦε καὶ θάλαε· χαῖρε, μεγαλοπράγμονε, καὶ πάλιν λέγω χαῖρε, χαῖρε καὶ τὰ νεράκια μου· στοὺς συνδημότας φέρε.

ΚΟΥΤ. Χαῖρε καὶ χαῖρε, Δήμαρχε, ἡ Ἀκωλὴ σοῦ ψάλλει· χαῖρε καὶ χαῖρε, Πίπῃ μου, γὰρ νὰ μὲς φέρῃ ζῆλῃ· χαῖρε σοῦ λέγω καὶ ἐγὼ ὁ Κούταβος ὁ φίλος· χαῖρε, καὶ πρέπει εἰς τ' αὐτὴν νὰ σώμῃ καὶ ψάλλῃ χαῖρε καὶ νᾶσαι πονηρός, τὴν Ἀκωλὴ δὲν ξέρεις! χαῖρε καὶ μᾶθε πῶς ζητεῖ νὰ προκληθῇ ἡ ἔρις· χαῖρε καὶ ἡ Ἀκωλὴ ζητεῖ· στοὺς δύο μὲς νὰ βάλῃ, χαῖρε καὶ χαῖρε λέγουσιν, διαίρεσις μεγάλῃ.

ΠΙΠ. Χαῖρε καὶ χαῖρε, Κούταβε, ἡ Ἀκωλὴ ἀνμοῦ πλέκῃ χαῖρε καὶ γινώριζε καλὰ, ὅτι πολὺ μοῦ στέκει· χαῖρε καὶ χίλους ἔπαινους τὰ χεῖλη τῆς ἀν βγάνουν, χαῖρε καὶ μάθε πῶς ποσῶς τὴν δόξαν μου δὲν φθάνουν· χαῖρε πολλάκις, φίλε μου, ἡ Ἀβύσσος ἀν εἴπῃ χαῖρε ἀρμύζει εἰς ἐμὲ, τίποτε δὲν μοῦ λείπει· χαῖρε καὶ ἐρὲ μόνον ὅτε θεία δοξομνία, χαῖρε καὶ ὡς ὑδραυλικὸς δὲν εἶμαι ἐν ἀγνοίᾳ· χαῖρε, νοῦ πῶς δὲν ἀρκοῦν τὰ νοσηρά σου ἔλη· χαῖρε, διψᾷς καὶ βορμῶν τῶν δημοτῶν τὰ μέλη.

ΑΚΩΛ. Μονομαχίαν, Κούταβε, μὲ σὲ ζητῶ καὶ πάλιν γὰρ μ' ἐπρόσβαλες ἐμὲ μὴ προσβολὴ μεγάλῃ καὶ θυμωμέν' ἡ Ἀκωλὴ φωνάζει σὲν κοπέλλε· ἔλα, βρε Κούταβε κουτέ, ἀν σὲ κουτᾷ ἔλα, Κούταβε Κούταβε κουτέ, ἀν σὲ κουτᾷ τὰ χεῖρά σου, βρε Κούταβε, ἡ Ἀκωλὴ ζητεῖ· καὶ ποῖς, μορέ, ὅτ' ἡ Ἀκωλὴ τὸν πάτον τῆς βουτάει· ποῖν' ἀπατος ὡς οὐρανὸς ποῦ ἀετὸς πετάει; Μ' ἐμὲ μαλὼναις βρωμερῇ, βουρκαλοπομπαστόκα, μ' ἐμὲ τὴν Ἀκωλὴ ἠυγγιστὴν νὰ παῖξῃ· θέλεις τὸναί· ποῦ στοίρω μύλους ἐκτὸς τὸν κόσμον ἔκκευμένους; ἐνὸς σὺ ἔχεις αὐλάκας κἀδάραι γεμισμένους; καὶ ἂν ἔχῃς σὺ γὰρ τὴν γροθὶν Κυκλώπειον μαρόκα· δὲν βλέπεις πῶς σὺ γροθὶν τῆς Ἀρχιμήδους γροθὴς;

ΚΟΥΤ. Αὐτά τ' ἀκούω, "Ακωλή, ἐγὼ Κουτάβου Σουδα καὶ νά! καὶ ἐγὼ ποῦ σ' ἀπαντῶ μὲ πέττο καὶ μουσουδά· μάθε πῶς ἔχω σύμμαχον μέσα εἰς τὸ Ληξούρι τὸν Ποταμὸν ποῦ στέκεται μὲ μωσχεβόλον μούρη, τὸν Ποταμὸν ποῦ στέκεται καὶ σέπεται στὸ μύλο τοῦ πίκουλου τοῦ Παρισιοῦ ὁποῦ χωράει στόλο· κι' ἔτσι τὸ ἔλος Ποταμιῶν μου φέρνει ἡσυχίαν πῶς θὰ νικήσω, "Ακωλή, τὴν Πιποσυμμαχίαν, γιὰτὶ εἶμαι καὶ πονηρὸς κι' ἡ τέχνη τὴν ἀνδρείαν πολλὰς φορὰς ἐνίκησε μὲ δίχως ἐφεδρείαν καὶ θανά βάλλω κατὰ γῆς μὲ πονηρὸν τερτίπι ἐσένα μαύρη μ' "Ακωλή καὶ σύμμαχόν σου Πίπη.

ΠΙΠΗΣ. Θὰ λές, ὦ γέρω Κούταβε, σ' ἕνα κουτί κλεισμένε, θὰ λές, πῶς δὲν σέ ξέρω γώ; σέ ξέρω, ὦ καυμένε· θὰ λές, ὅτι θὰ χωρισθῶ ἀπὸ τὴν "Ακωλή μου, ἐνῶ θὰ ἀγαπῶ αὐτὴν ὥστε νὰ 'βγῇ ἡ ψυχὴ μου· γιὰ νὰ ἰδῶ κατὰκλυσμὸν στ' Ἀργεσολοῦ τὸν τύπον καὶ δροσερὰ καὶ καθαρὰ τὰ μέλη τῶν ἀνθρώπων· καὶ βέουσαν τὴν γλῶσσάν των, ὡς εἶνε τῶν ῥητόρων ποῦ συχυοπίνουσε νερὸ 'στῆς Θέμιδος τὸν χώρον καὶ ὅχι νὰ ποτίζωσι τ' ἄθλιό των κουράρι ὅπως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται μὲ σφογγάρι· τοὺς καταρράκτας τῶν κρουνῶν θέλω σάντου Νιχγάρα κα' ὅχι νὰ μὴ φθάνουσε οὔτε γιὰ μιὰ γαρογάρα! ἀφοῦ ἔτσι τὰ ἔφερεν ἡ τύχη ἡ Μαγάρα! οἱ ἀνθρώποι ἐκόψανε ἐκ φόρων τὰ ταιγάρα! μὰ τὸ νερὸ κάθε σταξίχ μὲ φόρο μιὰ δεκάρα! καὶ νὰ παρκαγατάρουνε εἰς τοὺς κρουνοὺς τὰ κάρρα! δὲν στέκει, φίλε Κούταβε, καλὸ μου κουταβάκι νὰ στάξῃς μάλιστα τοὺς κρουνοὺς ὥσαν τὸ τρυγοσάκκι, ὁποῦ στοργγίξει γιὰ κιχρὸ μέσα εἰς τὰς ὀρνέλλας κι' ἐγὼ νὰ στέκω ὥραις τρεῖς γιὰ γιούμισμα παδέλλας! ἀλλὰ ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀδεύαζω γιὰ παδέλλα μὰ ῥώτησες κάθε φτωχὴ γυναῖκα καὶ κοπέλλα, ἂν δύναται κάθε δουλεῖχ νὰ τήνε παραιτήσῃ, νὰ χασμουριέται 'στοὺς κρουνοὺς ἕως νὰ τὴν γεμίτῃ· φορολογεῖς λοιπὸν βροχίχ τὴ φτώχη τὴν καυμένη γιὰτὶ τοῦ Τούλ τοῦ κάδου φεῦ! εἶνε ἀναγκασμένη νὰ ἀγοράσῃ τάχιστα γιὰ νὰν' ἀσφαλισμένη πῶς μὲ νερὸ καθημερινὸ εἶν' ἐφωδιασμένη· κάλλιο μὲ σκόρσο νὰτρέχῃς δρὸ ὥραις τὴν ἡμέρα παρὰ ποῦ μὲ τὸ ῥάντισμα δροσίσεις τὸν ἀέρα! Ἰδοὺ ποῦ πνευματοποιοὶ διὰ τὰς ἀποστάσεις ζητοῦσιν ὅλους τοὺς κρουνοὺς καὶ γιὰ τοιαύτας πράξεις· ἰδοὺ κι' οἱ φαρμακοποιοὶ σύσσωμοι ποῦ προτείνουν νὰ ἀγοράσουν τοὺς κρουνοὺς γιὰτὶ ὀρθῶς τοὺς κρίνουν ὅχι κρουνοὺς γιὰ γέμισμα τυχόντων ποτηρίων ἀλλὰ γιὰ σταγονόμετρα σωστὰ δηλητηρίων, παθὼν λοιπὸν γεροντικὴν, ὦ φίλε, στραγγουρίαν, ἄφησε τὴν ἀπαιτήσῃς, ἄφησε τὴν μωρίαν· ντροπὴ νὰ βῆς σὰν γέροντας, ποῦ κάνει στάγδην [μπούρια! φύγε, κρύφου στ' αὐλάκια σου καὶ ἄφησε τὴ φούργιχ, γιὰτὶ θὰ πολέμησῃ σε Ποτάμι καὶ Ληξούρι, ἀφοῦ δὲν βρίσκεται νερὸ νὰ μωσκευτῇ κουλούρι, κουλούρι Ληξουριώτικο ποῦν' ἔσοδο μεγάλο γιὰ τὸ Ποτάμι τὸ φτωχὸ καὶ τὸ Ληξούρι τ' ἄλλο. λοιπὸν μὴ πάθῃς πρόσγε, καμμιὰ δουλιὰ καμμιούργι καὶ μὴ οἱ Ληξουριῶτες μας σὲ βέλουνε 'στὰ γιούργια.

ΑΚΩΛ. Συγχάριω σοι, ὦ Δήμαρχε, σ' εὐχαριστῶ ὡς φίλον, παρὰτῆμον δὲ πέμπω σοι κομπὸν Κεράσου φύλλον, Κεράσου, ἣν ἀνέθρεψαν τὰ ἄφθονα νερά μου, Κεράσου, ἥσπερ ὁ κομπὸς θάλλει εἰς τὰ πλευρά μου· ἀντάλλαγμα δὲ σοῦ ζητῶ τῆς Ἐριδος τὸ Μῆλον, τῆς Ἐριδος πρὸς Κούταβον τὸ φίλον Μῆλον στεῖλον, διότι διὰ Σοῦ ἐγὼ Ἡράκλειον καὶ Πρόνους, Ἄνω Ἐλὴρ καὶ Κατελὴρ σὲ πέντε δέκχ χρόνους, ὡς καὶ τὴν Ἄνω Λειβαθὴ συγχρόνως μὲ τὴν Κάτω σὰν κήπους Νάπιερ θὰ θωρῶ καὶ καρποφόρ' Ἀφράτω.

ΚΟΥΤ. Ὡ φαντασμένη "Ακωλή καὶ πολυκαυχησιάρω, ἐγὼ ὁ γέρω Κούταβος τὴ νίκη θὰ στὴν πάρω· ἐγὼ ὁ κουτοπόνηρος στεκούμενα κρυμμένος καὶ ἄκουα τὰ σχέδια 'σὰν λίγ' ἀπελπισμένος, διότι μοῦ τὸ ἔκπτεν ἡ χώρα τῶν Κολόμπων ἡ μακρυσμένη ἀπ' ἐδῶ μεχρὶ χιλίων κόμβων καὶ πράγματι ἀρχίνησε νὰ μοῦ φωνάζῃ γιούργιχ μαθούσα πῶς δὲν βρίσκεται νερὸ γιὰ τὰ κουλούρια. Ἀλλ' αἴφνης ἀναγέλλασε τοῦ Κούταβου ἡ καρδιά του καὶ ἄφησε τὸν Δήμαρχο, ὁποῦχε τὴν ἀδεία του, νὰ κἀνὴ τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχο καὶ νὰ γυρεῖ ἀσκόπα τῆς "Ακωλῆς τὸν στόχο.

ΠΙΠΗΣ. Γιὰτὶ, ὦ Θερμοκούταβε, ἐχάρηκ' ἡ καρδιά σου; μήπως διὰ τὴν δίψην φεῦ! ποῦ δέρνει τὰ παιδιὰ σου; μήπως διὰ τὰ ἔλη σου τὰ μόνον θερμοφόρα, ποῦ ἐξ αὐτῶν προσβάλλεται τ' Ἀργεσολοῦ ἡ χώρα; ἴσως ἐχάρης, Κούταβε, διότι φοινικιάζεις μὲ τὸ θερμόρο κουκάλα καὶ μὲ 'στὴ γῆ τὰ βάζεις! ἴσως, γιὰτὶ τὰ κουκάλα μὲ θερμαῖς τὰ πιτίζεις!! ἴσως γιὰτὶ τὴ γλῶσσά μας νερὸ δὲν τὴν ποτίζεις!!

ΑΚΩΛΗ. Ἄκου' τα Κούταβε ξερε, ξερε κι' ἀνθρωποπάγε πῶχεις καρδάμων αὐλακας, ὦ πλάνε καὶ ὦ μάγε, διὰ νὰ ἀπατῇς παιδιὰ ὥραϊα νὰ πατοῦνε τοὺς αὐλακας ὥσει ξηρὰν καὶ θάνατον νὰ βροῦνε· ὡς Νηρηίδες μὰχ' φορὰ τὸν Ἰλάν φεῦ! ἀρπάζουν, τοῦ δ' Ἡρακλέους λάρυγγες εἰς μάτην τὸν φωνάζουν, διότι πλέον ἡ φωνὴ τοῦ Ἰλὰ ἀπωλέσθη, ἀφοῦ ὁ πνεύμων φεῦ! αὐτοῦ ὑδάτων ἐχορέσθη. Παῦσον λοιπὸν, ὦ γέροντα, τὴν πάλην μὲ ἐμένα καὶ μὲ τὸν Πίπη, πῶχω γὼ ψυχὴ καὶ σῶμα ἕνα.

ΚΟΥΤ. Ἐμέναν' ἀναγέλλασε κι' ἐχάρηκ' ἡ καρδιά μου γιὰτ' ἔχω ἄφθονα νερά, Πίπη, γιὰ τὰ παιδιὰ μου, σὺ δὲ, διότι ἐθαλεις τοῦ Δήμου Σοῦ τὸν βρόχον, ἔκανε τὸν λογαριασμὸν χωρὶς τὸν ξενοδόχον, χωρὶς ἐμένα δηλαδὴ ποῦ ἔχω τί συνέβη καὶ πῶς νὰ κρύψ' ὁ Δήμαρχος τὸ λάθος του γυρεύει· ἀλλ' ἐπειδὴ Ἐγὼ καὶ Σὺ ξέρομε τί συμβαίνει, γιὰ τοῦτο 'στοὺς δημότας σου θὰ δείξω παντὶ σθένει πῶς Σὺ, ὦ ἀναμάρτητε Πάπα Πίπη, γὰρά μου, ἐλάττωσες καὶ 'στρέφεες τὰ ἄφθονα νερά μου.

(Ἐπεται συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ μέλλον φύλλον).

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώσται τοῦ ἀρθροῦ ὁλοκλη-
ρου τοῦ τιτλοφορουμένου «Τὰ νερά τῆς "Ακωλῆς» νὰ διακρατήσωσιν αὐτὸ καλῶς ἐν τῇ μνήμῃ των ἥ νὰ δια-
τηρήσωσι τὸ φύλλον καὶ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα, ὅτε
θὰ εἶνε ἐντυπὸι καὶ οἱ δύο ἄλλοι διάλογοι, ἐξ ὧν θὰ
κατανοηθῶσι πληρέστερον τὰ νῦν ἀναμειβθέντα ἐν τῇ
πρώτῃ διαλόγῃ διὰ τῆς συνεχοῦς μελέτης καὶ τῶν ἄν-
δρῶν τῶν τριῶν διαλόγων.

ΑΚΩΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΗΛΕΒΑΙΣΟΙΚΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ